

vidt jeg erindrer i Gaar, og talte om, at der maatte gøres noget alvorligt for at dæmme op mod Voldsomhederne og Sædelighedsforbrydelserne. Han talte særlig om sin Egn. Det ærede Medlem repræsenterer en Del af Danmark, der for Aar tilbage afgav det største Kontingent til Forbrydernes Række med Hensyn til Bølleoverfald og Slagsmaal. Voldsomheder og Drikkeorgier hørte til Dagens Uordner. Der er i Løbet af de senere Aar sket betydelige Forandringer paa dette Omraade i den paagældende Egn. Efterhaanden som Venstre og Socialdemokratiet ere trængt ind og have faaet Lejlighed til at oplyse og kultivere Arbejder- og Bondeklassen, have Forholdene bedret sig. Der er ikke længere det store Procentantal Sædelighedsforbrydere og Forbrydere mod den offentlige Orden i Frederiksborg Amt, som der var tidligere, da Højre regerede, og Folkene der i det hele ingen Mening havde. De bekymrede sig ikke om det offentlige Livs Styrelse. Jeg siger, at det er den demokratiske Agitation, der har draget sin Plov gennem Landet og har bidraget til at kultivere Befolkningen, og den skal ogsaa i Fremtiden være det Middel, hvorved man skal kultivere Befolkningen. Den højtærede Justitsminister hævdede, at Bøllebedrifterne og Bølleuæsenet var noget, der havde med den vesteuropæiske Kultur at gøre. Han synes ikke at være opmærksom paa, at der er andre Fænomener, saavel for den vesteuropæiske, som for den østeuropæiske Kulturs Vedkommende, der i lige saa høj Grad maa forarge. I et Samfund med saa store sociale Modsætninger som det vesteuropæiske — i vort lille Land have vi naturligvis ikke de store sociale Modsætninger, men de ere der dog —, hvor Lys og Skygge er fordelt saa uretfærdigt, hvor Mennesker, som kun bestille lidet eller intet, kunne leve i Overdaadighed og Vellevenet, er det paa den anden Side ogsaa naturligt, om der er Mennesker, der leve i grænseløs Fattigdom, og hvis Barndom er henlevet under Forhold, der maa gøre dem bitre og hadefyldte mod Samfundet. Det stærke Lys i Samfundet fremkalder de stærkere Modsætninger, Skyggesiderne i vort Samfund Fattigdom og Raahed, Styghed. Er man forarget over Bøllebedrifterne og de Voldsomheder, der begaaes af Folk, der høre til den fattigste og ulykkeligste Del, maa man ikke i mindre Grad være forarget over, at de rige i Samfundet have gjort saa saare lidt for at tage sig af disse mange fattige og ulykkelige. Den højtærede Justitsminister sagde, da han for-

rige Gang havde Ordet, at han ikke troede, at Bøllerne og Voldsmændene kom fra de daarlige Hjem; nogle kom fra de daarlige Hjem, men hvis man vilde søge tilbage til Hjemmene, hvorfra de kom, vilde det vise sig, at adskillige af dem kom fra gode Hjem, og adskillige af dem havde udmærkede Forældre; men de vare komne i slet Selskab, og de kom til at drikke og kom paa gale Veje. Det var en Paastand af den højtærede Justitsminister, en ren og skær Paastand. Ganske uden Bevisførelse siger den højtærede Justitsminister, at de fleste Voldsmænd ikke have haft hjemme i daarlige Hjem. Jeg vover ikke alene at paastaa, men jeg siger, at det er en Kendsgerning, at de fleste af dem, der havne inden for Fængselsmurene, som Forbrydere, prostituerede, komme fra daarlige Hjem. Maaske disse Hjem tilsyneladende have været gode — i Reglen ere de daarlige, men naturligvis er der ogsaa Undtagelser fra Reglen. Og jeg indrømmer, at enkelte som Børn have haft gode økonomiske Vilkaar at leve under. Derfor behøve de ikke at have levet i gode Hjem, thi selv rige Hjem kunne jo byde Børnene en tarvelig Opdragelse i aandelig og moralsk Henseende; derom kan der ikke tvistes. Men det overvejende Antal af vore Voldsmænd og Forbrydere have faaet nogen Opdragelse. Og skal man udtale nogen Forundring, synes jeg, at man snarere maa udtale sig med en vis Undren over, at der ikke er flere Voldsmænd og ikke begaaes flere Forbrydelser af den daarligst stillede Del af Underklassen end en Forbavselse over, hvad der finder Sted.

Jeg overværede for nogen Tid siden et Møde i Anledning af denne Sag. Det var Børnehjemsforstandere, Folk, som have med forsømte og vanrøgtede Børn at gøre, og der var en Præst, som for øvrigt ikke var enig med os Socialdemokrater, men nærmest med den højtærede Justitsminister, en Mand, der i mange Aar har beskæftiget sig med Børneplejespørgsmaalet, nemlig Pastor Dalhoff, som sagde, at alene ude paa Christianshavn fandtes der saa mange forsømte, vanrøgtede og ulykkelige, fattige Børn, at der ikke var Børnehjem og Opdragelsesanstalter nok i Landet til dem. Der er ingen Tvivl om, at han har Ret; afdøde Forstander Budde sagde noget lignende, og naar man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, maa man indrømme, at det er saare lidt, hvad der er gjort. Nu siger den højtærede Justitsminister, at der er gjort overordentlig meget. Det er en Talemaade, der er gjort overordentlig lidt,